

Тарас Шевченко як християнин

Ким був Тарас Шевченко:
відступником від Христової
віри – єретиком чи
правдиво віруючим –
християнином?

... Не пишу Вам нічого про самого себе, бо нема доброго матеріалу для розповіді, а описувати мою погану долю нудно і гріх, на мою думку. Це все одно, що нарікати на Бога. Нехай собі тягнеться моє невеселе життя, як мені Бог послав. Одне, чого б я просив у Бога, як найбільшого добра, – це те, щоб хоч перед смертю поглянути один раз на вас, добрих друзів моїх, на Дніпро, на Київ, на Україну, і тоді, як християнин, умер би я спокійно

Фрагмент листа до Варвари Рєпніної, писаного вже із заслання 28 лютого 1847 року: «Вчора просидів я до ранку і не міг зібрати думок, щоби закінчити листа; якось-то беззвітне почування оволоділо мною (прийдіть усі тружденні і обтяжливі, і я заспокою вас).

Перед благовістом до
заутрені прийшли мені на
думку слова розп'ятого за нас,
і я немовби віджив, пішов на
утреню і так радісно, чисто
молився, як, здається, ніколи
раніше. Тепер я говію, – писав
поет, – і сьогодні прийняв святі
тайни, хотів би, щоб усе життя
моє було так чисте,
прекрасне, як сьогоднішній
день.»

Релігійні мотиви
у ранньому
періоді творчості

Зажурилась Україна –
Така її доля!
Зажурилась, заплакала,
Як мала дитина.
Ніхто її не рятує...
Козачество гине;
Гине слава,
батьківщина;

Немає де дітись;
Виростають
нехрещені
Козацькі діти;
Кохуються невінчані;
Без попа ховають;
Запродана жидам
віра;
В церкву не
пускають!..

...Пошли тобі Матер Божа,
Тії благодати,
Всього того, чого мати
Не зуміє дати...

Час очарування Святим
Письмом у період «Трьох
літ» та діяльність Кирило-
Мефодіївського братства

Під впливом читання Біблії безіменний герой «Тризни» страждає за мільйони та пізнати таємницю любові Бога і відчуває дар Господньої благодаті, яка допоможе йому любити гордовитих і пихатих.

В ком веры нет – надежды нет!
Надежда – Бог, а вера – свет.

Слава! (...)

І вам, лицарі великі,
Богом не забуті.

Борітеся – поборете!

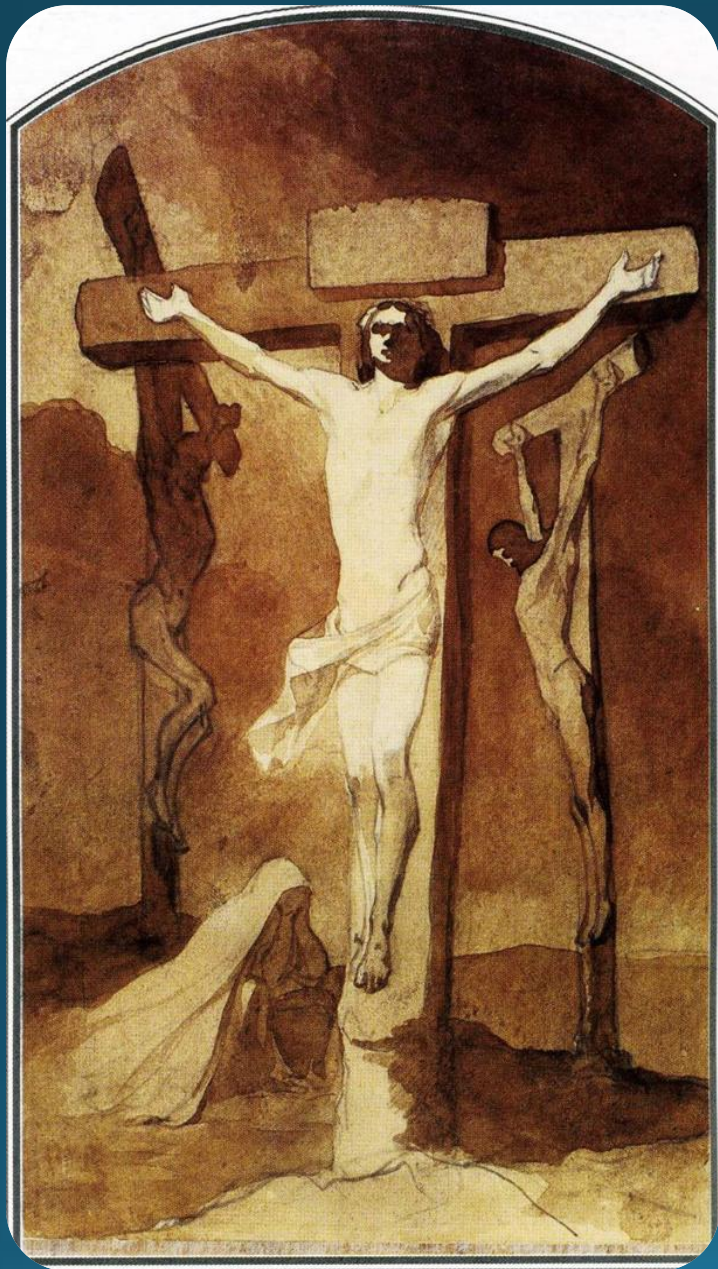
Вам Бог помагає!

За вас правда, за вас слава

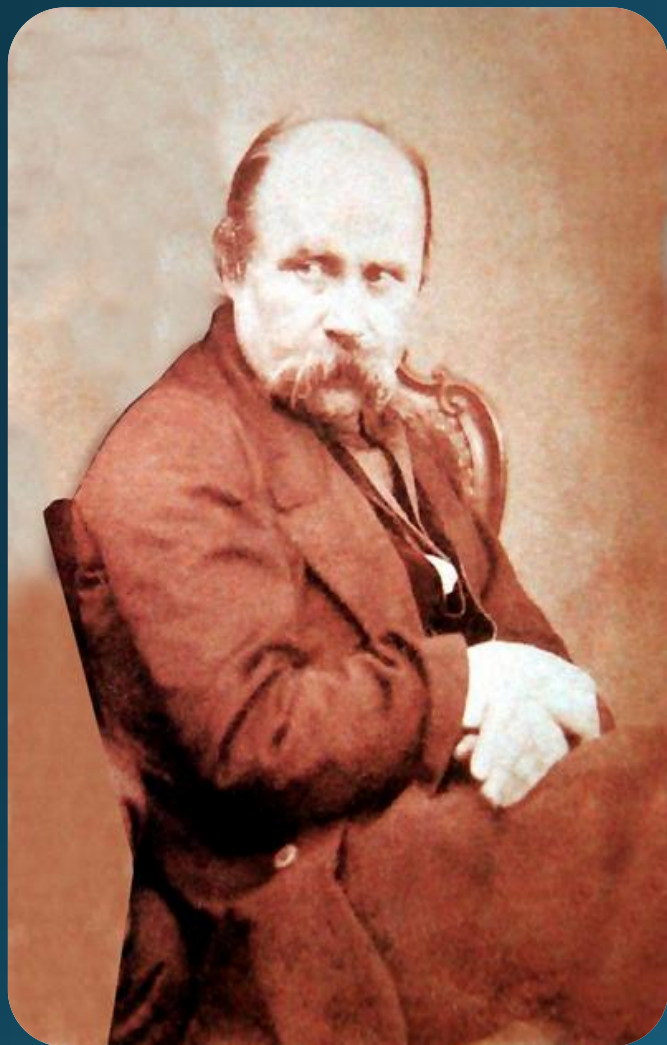
І воля святая!

Релігійність Шевченка на засланні

«Новий Заповіт я читаю з благовійним трепетом. Через оце читання зродилась у мене думка описати серце матері за життям Пречистої Діви, Матері Спасителя. І друга: намалювати картину розп'ятого Її Сина. Молю Господа, щоб хоч коли-небудь втілилися в образах мої мрії. Молюся Богові й не трачу надії, що прийде колись кінець моєї проби. Тоді вирушаю просто до Седнева і в міру сил втілю свою ідею, що її так довго леліяв»

«...Тепер, щойно тепер, я вповні повірив у слова: «любя, наказую ви». Щойно тепер я молюся і дякую за безмежну любов до мене, за посланий мені іспит. Він зняв із моїх очей призму, крізь яку дивився я на людей і на самого себе. Він повчав мене, як любити ворогів і ненавидящих нас. А цього не навчить ніяка школа, окрім тяжкої школи іспитів і довгої розмови з самим собою.

Я тепер почуваю себе як не досконалим, то принаймні бездоганим християнином. Як золото з огня, як немовля з купелі, виходжу я тепер з темрявого чистилища, щоб розпочати новий, благородніший шлях життя. І це я називаю істинним, правдивим щастям, якого Шатобріанам і ввісні не побачити».

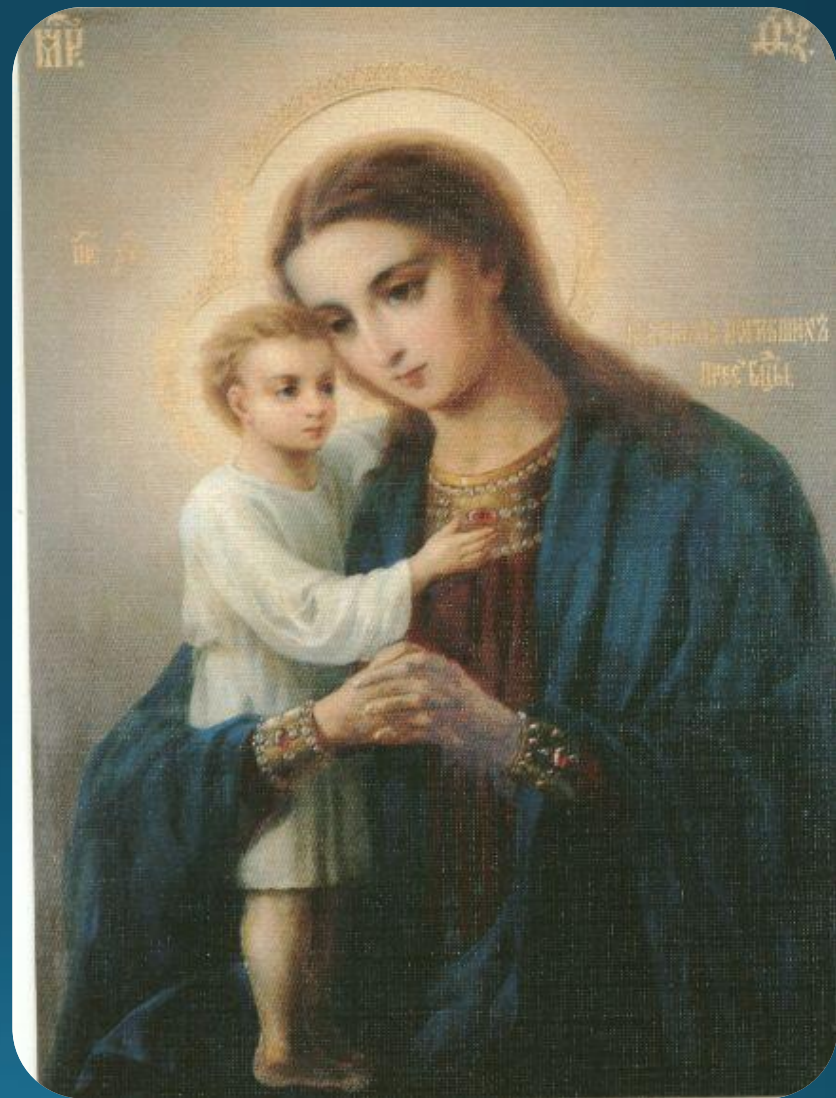
Оновлення віри і
літературні молитви
останніх років життя
поета

Світе ясний! Світе тихий!
Світе вольний, несповитий!
За що ж тебе, світе-брате,
В своїй добрій, теплій хаті
Оковано, омурано
(Премудрого одурено),
Багрянцями закрито
І розп'ятієм добито?
Не добито! Стрепенися!
Та над нами просвітіся.
Просвітіся!..

Благословенная в женах,
Святая праведная мати
Святого сина на землі,
Не дай в недолі пропадати,
Пошли мені святее слово,
Святої правди голос новий!
І слово розумом святим
І оживи, і просвіти!

Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила,
Щоб слово пламенем взялось,
Щоб людям серце розтопило
І на Україні понеслось
І на Україні світилось
Те Слово, Божее кадило,
Кадило істини. Амінь.

Все упованіє моє
На тебе, мій пресвітлий раю,
На милосердіє твоє,
Все упованіє моє
На тебе, мати, возлагаю.
Святая сило всіх святих,
Пренепорочная, благая!
Молюся, плачу і ридаю:
Воззри, пречистая, на їх,
Отих окрадених, сліпих
Невольників. Подай їм силу
Твого мученика сина,
Щоб хрест-кайдани донесли
До самого, самого краю.
Достойнопітая! благаю!
Царице неба і землі!

Дякую за увагу!